

— Na Kranjskem so bila sedaj neprenehoma krasno uspela zborovanja katoliških organizacij. Dne 2. septembra so zborovali pri Mariji Pomagaj v Brezju katoliško misleči učitelji, ki so zbrani v Slomšekovi zvezi. Liberalni listi so pred zborovanjem na pouličnjaški način psovali na Slomšekovo zvezo, meneč menda, da bodo s tem koga odvrnili od katoliške organizacije ali vsaj od udeležbe na Brezju. Toda zmotili so se, zborovanje je tem lepše poteklo. Zanimivo pa je, da so tudi liberalni učiteljski listi nesramno napadali svoje tovariše. V tem slučaju ne trpi ugled učiteljskega stanu, kakor se nam rado očita, kadar se zmenimo bolj krepko z liberalnimi učitelji.

— Na Goriškem bodo drugo polovico meseca septembra nove volitve za deželni zbor. Med Slovence stopijo štiri stranke v volilni boj: Slovenska ljudska, liberalno-agrarna, liberalna in socialdemokratska stranka. Liberalno-agrarni stranki preti razpor v lastnih vrstah, ker so učitelji za to, da se stranka združi z liberalno, kmetje pa o liberalni stranki nočejo nič vedeti, ker poznajo njene voditelje.

— Na Ogrskem je izdal naučni minister grof Appony naredbo, da se mora tudi veronauk učiti v madžarskem jeziku. Ker kateheti tega v krajih, kjer otroci nič ne znajo madžarski, niso mogli izpolnjevati, izdal je minister drugo naredbo, v kateri naročuje škofom, naj prisilijo katehete, da bodo madžarski poučevali. Škofje in kateheti se tudi tej grožnji ne bodo uklonili, če imajo le količkaj vesti v sebi.

— V Kraljevem gradu se je vršil dne 28. avgusta velik shod katoliškega prebivalstva češkega. Celo slavnostno zborovanje se mora imenovati naravnost delavski dan, kajti razdeljeno je bilo v delavski shod in v shod obrtnikov ter madine. Takoj po slavnostni maši so se zbrali k seji predsedniki in zastopniki krščansko socialnih češkoslovenskih delavskih organizacij. Popoldne se je vršil delavski shod, ki je bil naravnost impozanten. Istotako se je izvršeno obredno shod obrtnikov, kjer se je razpravljalo o bodočnosti malih obrtnikov, o samopomoči, podporni akciji obrtnikov, o njih krščanski organizaciji itd. Naš državni in deželni poslanec dr. Krek je pozdravil shod v imenu katoliško narodnih Slovencev, jih spodbujal za organizacijo delavstva in jih v ognjevitem govoru navduševal za krščansko socialno akcijo. Zborovalci so bili tako navdušeni, da niso mogli prenehati s ploskanjem, ovacijami in živijo klici.

— Kitajska in Japonska se pripravljata na vojsko. Listi poročajo, da je Mandžurija prenapolnjena z vojaštvom. V Tielin so došli v zadnjem času trije polki in šest stotinj gorskega topništva. V Mukden, kamor je koncem minulega meseca prispelo 22.000 vojakov, pričakujejo sedaj 19 eskadronov konjenikov in 23 baterij gorskega topništva. Ruski listi živahno razpravljajo o tem, ojačenju čet od strani Kitajske in Japonske in pozivljajo vlado, naj tudi ona skrbi, da je bodoči dogodki na daljnem iztoku ne najdejo nepripravljeni.

— Kreta. Turški ministrski svet je sklenil izdelati obširno spomenico o samoupravi Krete in jo predložiti v oktobru turškemu državnemu zboru.

Mala politična naznanila.

Dne 2. septembra: Cesar se je včeraj iz Bregence vrnil na Dunaj. — Na ogrskem katoliškem shodu se je pojavil razpor med katoliškimi strujami. — Ruska vlada je v Plotrikovo pri, Varšavi zaprla poljsko šolo, katero je obiskovalo 800 otrok. — Na Dunaju so bili včeraj trije češki shodi: dopoldne zborovanje čeških narodnih socialcev, popoldne zborovanje češke mladine in društva Komensky.

pomolil roko. Odzdravil je, gledal enkrat na naslovno stran mojega časopisa, enkrat name, a roke mi ni dal. „Tudi čudak je mož,“ sem pomislil in spoštovanje do njega je rastle v meni.

„Oprostite, da Vas motim pri delu. Sem tujec v teh krajih in bi se rad z Vami kaj pogovoril.“

„Vi ste tujec in ustanavljate mlekarne sedaj pred volitvami po Savinjski dolini, da bi vam kaj glasov prinesle, kaj ne? In agitirate tudi. A pri nas ne bo nič, še manj pa pri meni. Ze veste, kedo je sedaj na vrhu in kedo take možakarje redi, ko ste Vi. Lepo, mirno, pa tiho! Kmetje nismo toliko trgali hlač po šolskih klopih ko Vi, a znamo tudi nekaj. List, ki ga imate v roki, nas sicer imenuje nazadnjake, a se bo še-le pokazalo, kdo bolj nazaduje, vi ali mi. Spopustujemo perkev, vero in duhovnike, to, kar je vam trn v peti; pa tudi učitelje, dokler so taki, da jim lahko mirnim srcem zaupamo naše otroke. Z Bogom!“

„Ne razumem Vas, gospod! Kako to z menoj govorite? Jaz ne ustanavljam mlekarne, ker vem, če je potreba, da si to že sami napravite. Tudi ne agitiram, ker nimam za kaj. Bral sem v tujini, da ste tukaj kmetje izobraženi in napredni, in zato sem prišel k vam, da pri vas kaj vidim in se kaj naučim. Ta časopis sem dobival v tujini in je dober list. Pišejo v njega pošteni, pametni, izobraženi in napredni gospodje, kakor je iz pisave razvideti, in ki tudi pravijo, da so boljši katolici in bolj pobožni, kakor vsi drugi. gotovo tudi jaz, ki si prizadevam, izpolnjevati svoje verske dolžnosti. Kakaj bi jim potem ne verjel?“

Dne 3. septembra: Castniški shod v Larisi je javil grškemu vojnemu ministru, da odpove pokorščino za toliko časa, dokler ne odstopi prestolonaslednik kot višji poveljnik. — Namesto odpovedanega splošnega avstrijskega katoliškega shoda nameravajo sklicati jeseni na Dunaj ali v Solnograd avstrijski nemški katoliški shod, ki se bo posebno bavil z nekaterimi šolskimi vprašanji. — 10. ali 11. septembra se bo vršil v Budimpešti ministrski svet, ki bo odločal o važnih zadevah. Položaj na Ogrskem je silno resen.

Dne 4. septembra: Ostavka skupnega finančnega ministra Buriana je, kakor poročajo listi, gotova stvar. — Srbsko ministstvo ostane na svojem mestu, ker so zahteve nacionalcev in naprednjakov izpolnjene. — Na Srbskem je zopet začel svoje delovanje odbor za narodno obrambo. Osnovati hoče po vsej Srbiji narodne pomožne skupine. — Turškemu bivšemu sultanu Abdul Hamidu, ki boleva na otožnosti, so dovolili, da sme v svoji vili napraviti delavnico za izdelovanje omar.

Dne 5. septembra: Višji poveljnik španskih čet Morino je doživel južno od Seville strahovit poraz. — Boj med Rusi in Kitajci. V sredo je začel ruski parnik „Olonecki“ pri Karbinu v neko kitajsko ladjo. Kitajci so začeli streljati s puškami, splezali so na parnik, pobili moštvo, ter zvezali kapitana. Ruski vojaki so pregnali Kitajce in oprostili kapitana. — Včeraj predpoldne se je vršilo v Pragi posvetovanje zveze čeških poslaniških klubov v deželnem zboru češkega kraljestva in zastopnikov vseh čeških strank v češkem deželnem zboru. V daljši debati so zastopniki strank izjavili, da se povabljeni člani njihovih klubov odzovejo povabilu, le zastopniki kluba narodnih socialistov in državno-pravnih naprednih strank so izjavili, da se ne udeležijo konference, predlagane od ministrskega predsednika Bienertha.

Dne 6. septembra: Angleški parlamentarni krogi zagotavljajo, da bo konservativna večina v angleškem državnem zboru proračun odklonila in prisilila vlado, da državni zbor razpusti in razpiše nove volitve. — V Moskvi so prišli na sled zaroti proti ruskemu carju. Več oseb so že zaprli. — Zmernejši avstrijski krščansko-socialni krogi so zelo nevoljni na ministrskega predsednika Bienertha, ker dela eno neumnost za drugo. Pokazal je svojo popolno nezmožnost za vlačkanje in zato je vladni voz tako zavozil, da se ne more ne naprej in ne nazaj. — Nemška surovost. V soboto so imeli dunajski Nemci zborovanje, po katerem so demonstrirali po ulicah proti Čehom. Nastopila je policija in je zaprla veliko oseb. Pri demonstracijah je bilo več oseb ranjenih, med njimi učiteljski kandidat Mundnik tako težko, da je kmalu nato umrl v bolnišnici.

Razne novice.

Državni poslanec dr. Benkovič, se je podal na Dunaj, da na pristojnih mestih ožigosa razmere na okrajnem glavarstvu v Brezicah in zahteva primerne ukrepe.

* Spremembe v franciškanski provinci sv. Križa. — Ljubljana: P. Jeronim Knobler, kurat v kaznilnici in organist. P. Gratus Kostanješek, subsidijarij in katehet. — Sv. Gora: P. Konstantin Luser, gvardijan, P. Oton Kocjan. — Novo mesto: P. Gothard Podgoršek, gvardijan, P. Krizostom Wester, učitelj. — Kamnik: P. Feliks Tavčar, P. Hermagora Gnidovec. — Pazin: P. Fulgencij Trafela, P. Krizogon Tišler. — Nazaret: P. Franc Ambrož, P. Norbert Sušnik. — Brežice: P. Dijonizij Dušej. — Maribor: P. Ciprijan Napast, subsidarij. — Brezje: P. Kerubin Tušek,

Kmet se je začel smejati, da so mu solze stopile v oči, a jaz sem bil v zadregi. Ko si malo opomore, pravi: „No, vidi se, da ste res tujec in neizkušeni pri nas. Poprej sem mislil, da ste eden izmed tistih skricev, dijakov in učiteljev, katerih ob tem času vidite vse polno v teh krajih, kakor golazni, ki nadlegujejo ljudi. Le prepočujte našo dolino, in ko pride te do drugega konca, boste zmedeni, da ne boste niti vedeli, kje se Vas drži glava in noge. Ko si malo opomorete od zmede, pa nesite v mestu list nazaj uradniku in se mu zahvalite, da Vas je tako dolgo za nos vodil.“

Mož mi je podal roko, se smejal in me pozdravil. Zamahnil je z bičem in zarezal novo brazdo. Stal sem začuden in si nisem znal pomagati. Hočeš, nočeš sem moral naprej in sem reševal uganko, zakaj se je kmet smejal mojim besedam, ker sem jih ravno pred njim kolikor mogoče zbiral in lepo govoril. Čemu me je od začetka tako nezaupno gledal, češ, da sem agitator in ustanavljam mlekarne pred volitvami. Spomnil sem se pozneje, da je nekdo tudi moj list pisal o nekih mlekarneh v Savinjski dolini. Sklepal sem, da je bil moj časopis kriv njegove nezaupnosti napram meni. Hoteč sem iti moža nazaj vprašati, kako je s to stvarjo, a bilo je že predač. Navzlic temu nisem svojega ljubega lista vtaknil v žep, temveč sem ga nesel v roki naprej. Morda mi še koristi.

In v lepem, mladem jutru sredi krasnega polja me sreča človek zabuhlega pivskega obraza in ponošena, tu in tam že luknjičaste obleke, človek, kakoršnih vidim vse polno po mestih in trgih pohajati

P. Maks Brelih. — Vič: P. Ferdinand Zajec, organist, P. Teodor Tavčar, kaplan.

* Iz carinske službe. Deželno finančno ravnateljstvo je imenovalo carinskega oficijala Avgusta Flak v Mariboru carinskim revidentom.

* Tridesetletnico svojega službovanja obhajajo dne 4. oktobra t. l. v Mariboru sledeči gg. spodnještajerski slovenski učitelji: Bračič Franc, nadučitelj pri Št. Vidu na Planini; Dedič Matevž, naduč., Bočna; Dernač Jožef, nadučitelj, Sv. Peter pri Mar.; Jurko Blaž, š. vodja, Razborje; Kopic Jakob, naduč., Sv. Lenart v Slov. gor.; Korže Leopold, nadučitelj v Ribnici; Kotnik Karl, nadučitelj v Selnici ob Dr.; Kovačič Jakob, učitelj pri Sv. Trojici v Slov. gor.; Lasbahar Jožef, nadučitelj v Rušah; Mahor Feliks, učitelj v Makolah; Majcen Feliks, nadučitelj v Lehnu pri Ribnici; Marin Jakob, c. kr. vladn. učit., Maribor; Mešiček Jožef, naduč., Sevnica; Spende Matevž, nadučitelj v Ščavniški dolini; Tomažič Janez, naduč., Tinje; Tramšek Moric, naduč., Sromlje; Repič Martin, š. vodja v Rakovecih; Šetine Franc, naduč., Prevorje; Špan Anton, učitelj v Slov. Bistrici; Vodusek Gustav, nadučitelj in c. kr. okr. nadzornik v Trbovljah; Vudler Peter, naduč., Ljubno; Trobiš Alojz, nadučitelj v Koprivnici. Zvečer 3. oktobra sestanek tovarišev v hotelu „Meran“, 4. oktobra slovesna maša ob 8. uri v Alojzjevi cerkvi s primernim nagovorom. Natančnejši program še ni določen.

Katoliški shod na Dunaju je sicer odpovedan, toda kakor čitamo v dunajskih katoliških listih, ta odpoved ne zadeva samostalnih organizacij sodalov in mladine. Sodalci imajo svojo zborovanje od 3. do 5. septembra, Zveza krščanske mladine pa dne 5. septembra. Naše slovenske organizacije bo gotovo zanimal program za zborovanje Zveze krščanske mladine. Vsebinski govori bo: Kulturni boj v obrtni šoli; koalicijska svoboda za mladino; izpolnjenje organizacije; organizacija na deželi; naš boj proti alkoholizmu. Popoldan bo veliko zborovanje mladine v ljudski dvorani dunajskega rotovža in tam bodo govorili dr. Grentrup o pomenu krščanskih mladinskih organizacij, dr. Hemala o mladinski strokovni organizaciji, Orel o kulturnih nalogah krščanskega mladinskega gibanja.

Narodno-obrambena enketa se bo vršila v Ljubljani v ponedeljek dne 20. septembra popoldne. Prosimo vse one somišljenike, ki se nameravajo udeležiti, da takoj pošljejo na dopisnici svoj naslov uradništvu „Slovenca“ v Ljubljani, one somišljenike pa, ki ne morejo priti v Ljubljano, prosimo, da do 11. t. m. pismeno javijo svoje nasvete.

Kovanje dvekronskih in stokronskih novcev. C. kr. kovnični urad na Dunaju se pripravlja na kovanje novih dvekronskih in stokronskih novcev. Dvekronski novci, ki bi nadomestili stare goldinarje, bodo imeli dvojno težo krome, toraj deset gramov in 835 fine teže, ter naznačeno vrednost „2 Cor.“. Sprednja stran bo imela vtisnjeno cesarjevo sliko kakor krome, kar se pa stokronske nove tice, bo prišel v tekoči promet kot zlat. Jubilejski stokronski novci imajo večjo vrednost, ker se jih je skovalo v celem 15.000, ki se pa ne puste še v promet, ker nimajo vtiskov, ki še niso določeni. V zadnjem času se je mnogo govorilo o novih petvinarskih novcih, a za te se pa niso mogli odločiti v kovničnem uradu, kakor tudi pri finančnem erarju ne, ker bi se potem vse, kar je sedaj po 4 vinarje, podražilo na 5 vinarjev. To bi pa bilo za ubožnejše prebivalce zopet nov udarec. Zanimivo je, da ima finančno ministarstvo mnogo vlog za kovanje novih petvinarskih, petnajstvinarskih in petdesetvinarskih novcev, kakor tudi onih trikronskih vrednosti, po vzoru nemških trimarkinskih novcev. Proti tem predlogom pa vladajo razni pomisleki, ki so zelo važni glede na ubožnejše prebivalstvo monarhije. Ako bi se uvedle nove cene, potem bi se vse cene živil povzdignile za ono stopinjo, kot so se noveni stavki povišali.

Obmejni kolek. Tu pa tam opažamo, da prav mnoga društva in posamezniki še vedno pošiljajo nekolekovana pisma in dopisnice v svet. Naša na-

in lenariti in ki so lahko tudi nevarni. Poznam te vrste ljudi in sem se ga prav prestrašil na samoti sredi prirodne krasote, še bolj pa, ker se nisem nadejal, da se nahajajo tudi v teh presrečnih krajih takšni ljudje. Videlo sem vnu je, da je bil že malo natrkan, a še grozovito žejen, kakor sploh takšni ljudje. Rad bi se mu bil izognil, da ne onečastim svojih vzvišenih občutkov s to ostudno prikaznijo, a nisem mogel, ker je bila ppt sama in na prostem. Nesel sem svoj narodni in ljubi list takp, da bi lahko vagabund, ki mi je prihajal nasproti, čital naslovno stran, ako bi znal čitati. Mislim sem, da se me potem morebiti ne bo upal nadlegovati, ko bo videl, da sem izobražen in napreden, a on razcapan, pijan, brezbožen nazadnjak. A zmotil sem se. Ze od daleč je bulil v list, in ko je menda prebral naslov, začel se je smejati. Odkril se mi je že od daleč, se klanjal in pozdravljaval:

„Dobro jutro, herr doktor! Košamadina! Kako gre kšeft? Tudi jaz agitiram. Poda Vi snate prokleta dobro, kar list mu nastavite, kot vrabce zanjko, pa ga imate. Toda žejen sem žejen, Morebiti lahko flašate za vrček piva ali frakelje žganja. Jih bom potem ved nalovil črnih vrabcev, farških nazadnjakov in omahljivcev. Vam je lahko agitirati, ko zamakate, da lahko podrepniki kar plavajo za Vami, toda meni je težje, ker še sam rabim, da bi mi kdo zalival. Pokažite mi malo Vaš list, ker vem, da je najnovejši, ki ga še nisem bral, da si bom potem ložje brusil jezik in ložje farbal.“ Vzel mi je list z zamazanimi rokami in začel listati po njem.

(Konec prihodnjš.)

rodna dolžnost zahteva, da povsod prilipimo obmejni kolek. Ne odpošljimo nobene pošiljatve brez obmejnega koleka!

Društvo! S. K. S. Z. je pred časom poslala svojim članicam tiskovino glede statistike društev. Prosimo, da slavna društva, ki še niso izpolnila, blagovolijo to v kratkem storiti ter z imeni odborikov društva za l. 1909 vred poslati S. K. S. Z. v Maribor.

S. K. S. Z. Za Zvezo so darovali veliko lepih knjig slov. kat. izobr. društvo v Brežicah in, več g. profesor dr. Anton Medved. Zveza izreka obema za, podane darove najsrčneje zahvalno. Narodno-obrambne enote, ki se vrši dne 20. septembra v Ljubljani, se udeležijo po svojih poslancih. Društva se opozarjajo na telovadni tečaj, ki se bo vršil še to jesen v Ljubljani. Naj pošljejo na istega mladeniča, ki imajo veselje in zmožnost za telovadbo. Vrši se se več mladinskih, shodov, kar se bo poročalo v časopisju. Dovolj se knjižna podpora enemu društvu.

Slovenski krščanski učitelji na Štajerskem, organizirajte se! Predsednik „Slomškove zveze“ je na njenem obnem zboru na Brezjah, štajerskim somišljenikom, tovarišem in tovarišicam, zaklical te-le besede: Organizirajte se! V vaši deželi je tekla zibelka nepozabnemu Slomšku. Zadnje volitve so ondi pokazale, da je še med vašim ljudstvom mnogo Slomškovega duha, da je ogromna večina naroda katoliška. A kako je ondi med učiteljstvom? Zdi se, kakor da bi v tem stanu ne bilo prav nič Slomškovega duha, kakor da bi se bilo vse učiteljstvo odtujilo najglobljemu prepričanju slovenskega ljudstva. A to vendar ni mogoče! Pred leti že smo imeli ondi somišljenikov, in ker ti še niso pomrli, jih pozivljamo, da stopijo na plan, da ustanove svoje društvo, da bhranijo med učiteljstvom vsaj to, kar je še katoliško, da nam mladega naraščaja ne pogoltno vsega svobodomiselnega organizacija. Skrajni čas je, da to storite. (Odobranje.) — Mi iskreno želimo, da bi te besede v naši lepi deželi našle odmev. Se je veliko učiteljev in učiteljic na Štajerskem, ki so odločno krščanskega svetovnega naziranja ter obsojajo, da se je toliko učiteljev udingalo liberalni Narodni stranki. Tem učiteljem in učiteljicam kliče: Združite se v krščanskem društvu! Pokažite v javnosti, kar vam narakuje razum in veleva vest! Proč z vsemi obziri, proč z bojaznijo! Gre se za vaš blagor in za ugled vašega stanu. Gre se pa tudi za blagor naroda, kojega otroke odgajate.

Za učitelje na Ciril-Methodovih šolah se v zadnjem času imenujejo sami pristni liberalci. Da je Pesek prišel v Št. Rupert pri Velikovu, je znano. Na tržaško Ciril-Methodovo šolo je pa imenovan za učitelja nek Franc Kos, dosedaj učitelj na Grosupljem, pristaš svobodne šole ter hud razširjevalec svobodne misli. Ciril-Methodova družba jo je odločno zavila v protikatoliški tabor.

Taki so! „Učiteljski Tovariš“ se v svoji številki 3. septembra v neki notici, kjer zagovarja učiteljske v Ljubljani, nesramno norčuje iz verske resnice o učevočenju Jezusa Kristusa, češ, „beseda je meso postala“, to „nasprotje vsakemu zdravemu razumu“. Slovensko ljudstvo — glej liberalne učitelje, ki se tako posmehujejo svojem najglobljemu verskemu prepričanju, glej tiste, ki vzgajajo tvojo mladino, pa tako pobalinsko klevečejo najvišje verske resnice! Omenjeno netico je spisal nek izprijeni učiteljski čedni „Tovariš“ pa s slastjo ponatiskuje take izbruhe nezrele pameti. Čudili se boste „Zavezarji“, kakšen odpor boste pri ljudstvu izzvali. Godi se vam še vedno predočro, a da se vam čimdalje slabije, za to sami izvrstno skrbite.

Liberalcem so na shodu svobodomislecev v Ljubljani socialdemokrati brezobzirno stopali na kurja očesa. Očitni so voditelji mladih liberalčkov dr. Žerjavu, da hodi po deželi z roženkrancem v žepu in se pridruša kmetom, da je boljši katoličan nego ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič. Liberalci so priznali, da se to zgodi samo za to, da bi vjeli kmete.

Čudne reči se gode v liberalni stranki v Celju. Njen pristaš je pisal voditelju šostanjskih posilimecev, Hans Woschnaggu pismo, v katerem pravi, da bi liberalni slovenski listi ustavili napade nanj, ako bi jim dal kaj podpore. (To se pravi, listi bi se po njegovem mnenju dali od Hansa odkupiti. Liberalna stranka pozna moža, ki je to pisal, a ga noče izdati! Zakaž ne? Ker bi se bilo bati, da pridejo potem še druga pogajanja, ki jih je imela liberalna stranka s Hans Woschnagom, na svetlo. Nam je n. pr. dobro znano, da je dr. Kukovec ravno zaradi istih napadov stal po nekem znanu v zvezi z Woschnagom. Tudi pri teh pogajanjih se je šlo za gospodarske odškodnine (kompenzacije). Kako sa je stvar uredila med dr. Kukovcem in Hans Woschnagom, to naj pove slovenski javnosti dr. Kukovec. Mi si pridržujemo samo pravico, da bomo popravili izvajanja dr. Kukovca, ako bodo neresnična. Ampak liberalna družba se nam kaže v vedno lepši luči. Tako mlada, in politično že tako pokvarjena!

Pomenljiva petdesetletnica. Dne 5. t. m. je minulo ravno 50 let od preselitve škofijskega sedeža iz St. Andraža na Koroškem v Maribor ob Dravi. Za ves Spodnji Štajer je bil ta dogodek veličastnega pomena. Posebno so se ga razveselile vse dekanije, ki so spadale k sekevski škofiji, a so imele slovensko prebivalstvo; kajti odslej jim je bila dana samoobsebi razumljiva, dolgoročno priložnost, slišati svojega višjega pastirja v premilem materinem jeziku, kar se prej sto in stotletja ni bilo zgodilo. Z ogromnim trudom in naporom posrečilo se je velikemu škofu Slomšku, izposlovati od avstrijske vlade in od sv. Očeta Pija IX. dovoljenje za premestitev knezoškofijske re-

zidence v Maribor. 4. septembra 1859 je nesmrtni Slomšek prvič kot lavantinski knezoškof v svoji novi prestolnici v Mariboru oznanjeval božjo besedo iz prižnice ter je opravil pri oltarju sv. Janeza Krstnika pontifikalno sv. opravilo. Spomin na le-ta, za celo lavantinsko škofijo pomenljiv dogodek, se je danes po vsej vladikovini prav slovesno obhajal. Po „Cerkvenem zaukazniku za lavantinsko škofijo“ št. 3. iz leta 1909. naj bi se po vseh župnijskih cerkvah petdesetletnica praznovala s posebnim cerkvenim govorom, s slovesno službo božjo in z zahvalno pesmijo. Z veliko svečanostjo vršila se je jubilejna slovesnost v Mariboru, v prestolnici sami. Obče znani govornik dr. Anton Medved, profesor v Mariboru, je imel slavnostni govor, v katerem je z navdušenimi besedami proslavil dan zlatega jubileja kot dan izvanrednega veselja za lavantinsko škofijo, za mariborsko mesto in posebej še za mariborsko stolno cerkev, in kot dan globoke hvaležnosti do vseh, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je težavna preselitev po skoraj stoletnem prizadevanju slednjic le dosegla. Pontifikalno službo božjo je opravil stolni dekan dr. Ivan Mlakar. Po drugih župnijskih cerkvah se je istotako slovesno obhajal zlati jubilej, katerega se je ljudstvo z verno in pobožnostjo obilno udeležilo.

Kontrolnih shodov za domobranske rezervnike letos ne bo. S tem odlokom domobranskega ministrstva so se nastavile škarje starodavnemu „cofu“, ki diči že stotletja našo vojno upravo ter jo ovira v modernem razvoju. Želeti bi pač bilo, da se odpravijo vse take ropotije, ki le ovirajo prost razvoj v vojni upravi, ne hasnijo pa nikjer. **Za S. K. Z.** so darovali: Jakob Ozmeč, Vinski vrh, 1 K. Matevž Janžič, Vinski vrh, 1 K. Jožef Spodnja, Vinski vrh, 1 K. Ivan Lukman, Vinski vrh, 1 K. Ivan Ivanuš, Vinski vrh, 50 vin. Anton Zdravec, Vinski vrh, 50 vin. — Hvala jim!

Mariborski okraj.

Od Sv. Lenarta. Nemška šola. Ni še gotova nemška šola in že se je začelo vpisovanje otrok. Zakaj pa tako zarano? Boje se naši zvitij lisjaki, da se je temu ali onemu zapeljanemu očetu ali materi vendar že zjasnilo v glavi da so se mir odprla oči, ki vidijo pred seboj rove in preči velika a nepotrebna plačila. Dragi prijatelji in sorpini! Se ni prepozno! Dobro premislite, predno storite zadnji korak! Kakor hitro ste svojega otroka poslali v nemško šolo, ste že v mreži, iz katere ne videte. Sami ste si naložili nov davek. Ali ste res tako zastepjeni ter mislite, da bo v nemški šoli kaj zastoj, zastoj v sedanjih dragih časih? Senk je že davno umrl, nič pa ga je pokopal. Ali res verjamete, da bodo naši otroci, ko dovršijo nemško šolo, znali nemški govoriti? Kaj še! Vaši otroci ne bodo znali ne nemški ne slovenski, znali pa ne bodo tudi drugih za življenje zelo potrebnih reči. Nekaj dobička bodo imeli od nemške šole samo tisti otroci, katerih stariši doma z otroci nemški govorijo. Sicer že imajo na strehi nemške šole dva lijaka ali „trahterja“, s katerima bodo vašim otrokom nemščino vlivali v glavo. Ali mislite, da vam bo nemška šola počitnice podaljšala, da vam bo dovolila, da smejo vaši otroci doma ostajati? No, tudi za nemško šolo velja ista postava. Le pošiljamo še nadalje svojo dečo v svojo lepo domačo slovensko in nemško šolo, katere še itak nismo plačali? Tukaj se bodo otroci dovolj nemščine naučili — že v drugem razredu se učijo otroci nemški čitati, pisati in govoriti — in naši učitelji so slovenski kmečki sinovi, ki dobro poznajo naše razmere in potrebe, ki čutijo z nami in ki najboljšo želijo naši deci. Ali se ti ne usmili otrok, kateri bo v nemški šoli izročeni luteranskemu učitelju, učitelju, ki ne zahaja v cerkev? Ne hlovlimo pa tudi, da bi naši najemniki, viničarji itd. posiljali svoje otroke v nemško šolo. Ako vas pa še ne sreča pamet o pravem času, potem pa še trpite. Bičani bodete z bičem, katerega ste si sami spletli. Ali so naši tržani dosedaj še kaj pametnega storili? Ne. Ali so znabiti vzgledni gospodarji? Izvzemši par belih vran vsi vzdihujejo pod dolgevi in kmalu bo začelo na vseh koncih in krajih pokati. Kako je to mogoče, da se jim tako slabo godi, da tako slabo gospodarijo s svojim in občinskim imetjem, ko pa vendar znajo nemški govoriti? Ali nemščina nič ne pomaga? Dvakrat jih je vrag že skoraj vzel in z njimi mnogo, mnogo zapeljanih, pa se še niso spametovali. Tretjekrat grede na led, pa ne sami, toliko prevržni so, ampak vi ste tako neumni, pa je spremljate. Ko se jim bo tretjič vdrl led, bo le vas konec, vaši zvitij zapeljivci pa bodo že po vaših okornih, nevaženih truplih dospeli na suho in se rešili potopa, pogina. Prvo pomoč jim bo prinesel dr. Baldek, drugo Švedmarka in rešeni bodo. Dokaz, da se nekaterim merodajnim tržanom meša, je tik nemške šole stoječe poslopje. Čemu pa je? Je-li potrebno? Nikakor ne! Ali nimajo zadosti krčem, prostorov za ples in druge veselice? Ni to potrata denarja? In to podjetje podpirajo celo tržki krečmarji! Ali so njihovi prostori že pretesni in blagajna prepolna? Dragi sokmetje! Ko bi nas tržani radi imeli, bi ne stavili dveh nepotrebnih in zelo dragih poslopij, ampak stavili bi zavode, ki bi jim in nam koristili, poplačali bi občinske dolgove, nakupili bi različnih kmetijskih strojev ter bi je nam posojevali itd. Poglejmo si njihov starinski rotovž, za gasilno orodje nimajo svojega primerne prostora. Kako nujno bi mi in oni potrebovali bolnišnico, kmetijsko šolo itd. In take slabe gospodarje poslušate, jim

verjamete in jih za svoje dobrotnike in prijatelje imate! Tečaj, dragi prijatelji, ubogajte me, doktor ni prepozno. Ne delajte nam drugim sramote. Ko vas bodo že imeli v svojih zanjkih, potem se vam bodo za hrbotom smejali in rekli: Kako neumen je slovenski kmet! Ali se ne glasi smešno: V Slovenskih goricah nemška šola! Tako vas opominja kmet, ki je sel tržanom samo enkrat na limanice.

Gorica pri Račah. Slovensko izobraževalno društvo priredi v nedeljo, 12. t. m. veselice v prostorih g. Št. Čelofiga. Na dnevnem redu bodo: tamburanje, petje, „V Ljubljano jo dajmo“, drama v treh dejanjih, šalivna poša, konfeti, srečolov in slavnostni govor. Vse rodoljube v mestu in v okolici vabi — Odbor.

m Dravinjska dolina. Dne 2. septembra t. l. je bila volitev v občinski odbor občine Modrače. Malomarnost naših volilcev, da niso pršli volit, in pa skrajna predrznost štajerejancev je bila skoraj za nas usodepolna. Zmagali smo z 8 odborniki proti štirim. Sramota za vsakega, ki je prodal svoj glas za pijačo. Mnogo jih je odšlo iz volišča z bledim obrazom in z nemirno vestjo.

Ptujski okraj.

Ptuj. 19. septembra t. l. prirede slovenski esperantisti pod okriljem Narodne čitalnice v Ptuj prve esperantisti zabavni večer z bogatim vzpredkom. Že danes vabimo Ptujčane in okoličane na to prireditev, ki je prva te vrste na Slovenskem. Ta dan boste imeli prvič priliko, občudovati mlodnevce esperantske petje. Velezanimiva bodo tudi veseloigra, ki se je lani igrala na svetovnem esp. kongresu in ki bo prirejena nalašč za ta večer, gotovo vsestransko ugajala. Iz bogatega programa navedemo še za danes prizor „V pol uri esperantist“, ki napravi, kakor pravi naslov, iz vsakega poslušalca v kratki pol uri navdušenega samišljenika. Na programu pa ni nikakih učenih dolgotrajnih razprav, ki bi vas mogoče strahale. Natančni program objavimo v prihodnji številki. Slavna ptujška in okoliška društva pa prosimo, da se ozirajo blaghotno na našo prireditev. Na svideenje torej 19. septembra na prvem esp. zabavnem večeru.

p Sv. Bolfeak pri Središču. Dne 27. avgusta t. l. je cenilna komisija spoznala, da je toča uničila polovico po vinogradih Vitan Bačoves. Vprašamo, kako se to strinja z resnico ali kako se to strinja z dopisom „Narodnega lista“ z dne 26. avgusta t. l. št. 38? Vemo, da komisija mora trditi resnico. Pa tudi mi Bolfečani trdimo, da nam je toča res napravila občutno škodo Trtničarska zadruga pri Sv. Bolfenu p. S., njeni udje Iv. Stomažič predsed., Fr. Zabavnik ml. podpredsed., Fr. Zabavnik st., Robert Košar, učitelj, poslovalja, Jož. Zdravec in Jož. Zganec, pa upajo trditi, da toča ni naredila škode. Skoda, da je to podpisal M. Haložan, ki zelo tarnja radi škode po toči. Fr. Zabavnik pa nima vzroka, da bi tarnjal, ker spada med tiste, ki nimajo vinograda, pač pa je posestnik nekega gaja. Zganec tudi nima vinograda. Več posestnikov vinogradov.

p Iz Vičanece pri Veliki nedelji. Pozor pred goljufi! Podpisani sem slišal od različnih strani, da mnogo ljudi zahaja v tuje kraje, zlasti na Mursko polje kot „Vičanski ponesrečenci“ beračiti. Izjavljam tem potom, da za nikogar ne vem, da bi iz Vičanece kot tak prosjačil po imenovanem polju, ter tudi bode vsak, ki bi slučajno bil primoran se obrniti na u-smiljena srca, imel izkaz kot posestnik ali kmečki viničar iz občine Vičanece. Ker se mnogo ljudi, ki niso mogoče po toči poškodovani, poslužuje tega čina, naj bodo posestniki na Murskem polju previdni. — Franc Škerlec.

Novi oltar Marijinega vnebovzetja v Cirkovcah. Delo Ivana Sojca. Opisal dr. Avg. Stegenšek. Z 11 slikami. V Mariboru 1909. Založil pisatelj. 16 strani in 1 tablica. — Oltar je znamenito delo in je v celoti kakor v posameznih delih dobro reproduciran. Iz objavljenih podob si lahko vsakdo ustvari sodbo o njem. Pôpis pa razloži enotno vodilno misel. Pisatelj je knjižico izdal najprej kot domač spomin darežljivim Cirkovčanom, potem pa posebno zato, da se po vsem Slovenskem Štajerskem spozna, kako izborna umetniško moč imamo v gospodu Sojcu. Slovenci imamo svoje lastno cerkveno slovstvo in godbo, sodobne obrazovalne cerkvene umetnosti pa imamo še bore malo. Po večinom smo še eksportna dežela za tirolske in dunajske tvrdke, torej za nemško napol-industrijsko umetnost. Ako hočemo veljati kot kulturni narod, se moramo osvojiti tudi na tem polju! Po en izvod se pošlje vsem kn. šk. župnijskim uradom na ogled, da se seznanijo z delom g. Sojca. Stane po pošti 45 v.

Ljutomerski okraj.

I Kapela pri Radgoni. V nedeljo 29. t. m. je priredilo ob lepem vremenu po večernicah pri šoli tukajšnje bralno društvo gledališko igro „Najdena hči“, ki je jako dobro usela. Igralke so se odlikovale po lepem izrekanju, njih nastop in kretanje je mnogim izvabile solze v oči. Pred igro je imel g. dr. Fran Plešič izborni krasen govor o zgodovini Slovencev, oziraje se posebno na naše kraje, završujoč ga z apelom, da ostane slovenska mladina vedno neomahljivo slovenska. Med odmori so pevkinje in pevci od Sv. Jurija pod spretnim vodstvom g. Kocbeka naša srca razvedrili s svojim prav dovršenim petjem, katerim je vsakokrat sledilo bur-

no ploskanje. Po igri je bila kaj prijetna prosta zabava na gostilniškem vrtu g. Rud. Horvatka. Do pozne noči je ostala vsa družba živahna, saj je bilo za raznovrstno zabavo dovolj skrbjeno. Neumorno petje jurjevškega zboru, napitnice, godba domačega kvarteta na lok, korianolli in še mnogo drugo: vse to so bili čimtelji, ki so povzročili, da smo tako dolgo vkup ostali in obča želja je bila, naj priredi bralno društvo skoro kedaj zopet enako prireditve za svoje člane. H koncu tega poročila pa mi še ostane časna dolžnost, omeniti vse one, ki so pripomogli k tako lepi izvršitvi prireditve. Izreči moram pred vsem najprisrčnejšo zahvalo g. dr. Ilesiču za njegov krasni govor, slavnemu jurjevškemu pevskemu zboru za njega požrtvovalnost, gospodični učiteljici Ter. Petovar za njen trud pri študiranju igre in še vsem drugim, ki so na kak način sodelovali. Končno pa tudi še ne smem pozabiti g. kaplana Cepudarja, ki je med prosto zabavo vstrajno pobiral med gosti prispevke za obmejni sklad in St. Iljski dom. Blagajnici je ostala vkljub velikim izdatkom vendar-le še lepa svotica za društvene namene.

Slovenjgraški okraj.

s St. Janž na Vinski gori. V nedeljo, dne 12. t. m. bode tukaj čebelarški shod ob 3. uri popoldne pri g. M. Hošan, po domače pri Cibru. Predavala bosta gg. čebelarški potevalni učitelj L. Černej iz Griž in čebelarški mojster A. Pikel iz Spodnje Loznice. Vsi čebelarji od blizu in daleč ste uljudno vabljeni.

s Dobrava. Tri dni smo imeli pri Las vojake. Njihov kolesar je v nedeljo, dne 29. avgusta povozil nekega siromaka iz tukajšnje bolnišnice. Zadel mu je smrtno nevarno rano. — Istega dne večer je nastal ogenj v hlevu gospoda Meza. Vojaki so prihiteli takoj na pomoč. Rešili so živino iz hleva ter so pridno odnašali tudi druge reči. Nato so pomagali domačim požarnikom gasiti ogenj. Mirno vreme, vojaška spretnost in stroga disciplina so zabranile še večjo nesrečo.

Konjiški okraj.

k Ziče. Zakaj se ne razpišejo občinske volitve? Ali res zato, ker ima g. nadučitelj počitnice, ter ne more agitirati za „Stajercijance“? Ali bi res rad postal stajercijanec Ribič župan, in g. nadučitelj in narodni odpadnik ob. tajnik? Ali je res, da krajni šolski svet naklada davkoplačevalcem nove sroške za novo šolo? Ali je g. Possek šolo pred šestimi leti zidal, in jo je treba že popravljati? Ali bodo Zičani in Dražjavaščani srečni, ko bodo pod nemškutarško-stajercijansko komando? — Odgovori bodo menda prišli kmalu od različnih strani.

k Špitalič. Zopet imamo svojega župnika! Dne 1. septembra je bil č. g. Ivan Goričan vmeščen na špitalsko župnijo, zadnjo nedeljo dne 5. septembra pa v župnijski cerkvi svojim župljanom predstavljen. Predstavil ga je dekan konjiški, č. g. Hrastelj. Mnogo ljudstva in duhovnih sobratov je prihitelo od daleč in blizu, da se udeleži te vesele župnijske slovesnosti.

k Sv. Kunigunda n. P. Naš deset let prosimo za okrajno cesto. Naš okrajni zastop vsprejema pač vsako leto doklade, ki jih plačujejo občine za ceste v konjiškem okraju, ne stori pa ničesar v korist našim gorskim občinam. Poglejmo sosednji Bistriški okraj. Kako lepe okrajne ceste so izpeljane visoko v planine. Kakor slišimo, namerava Bistriški okraj napraviti cestno zvezo do Oplotnice. Naše lesotrtvo bi dobilo drugo pot. Mesto v Konjicah, vozili bodo les v Slov. Bistrico. Vprašanje je, če bo to v korist našemu okraju. — Cesta iz Zreč k Sv. Kunigundi je nujna potreba. Tu se nahaja trgovina, železnica, pošta. Cesta je zelo važna za promet in lesotrtvo naših planin. Prav hvaležni bomo poslancem „Kmečke Zveze“, ako store potrebne korake, da se urednično dolgotrajno želja našega ljudstva. — Pristavek uredništva. Dotične občine naj vložijo primerno vlogo pri okrajnem odboru. Vsak poslanec bo pa od svoje strani rade volje pripomogel, kolikor se bo dalo. Čujemo, da pripravljajo cesto v ravni črti iz Oplotnice mimo Sv. Barbare v Konjice. Pravijo, naj bi od Sv. Barbare ob vznožju Brinjevogore skoz Sladkovo napeljali cesto do Sv. Kunigunde, in v tem obziru se je že poizkusilo narediti približni proračun. Prispevale bi tozadevne občine, interesenti, okraj, dežela. Drugi mislijo na zvezo z Oplotnico. Najkrajša in v pogledu na razmere najprikladnejša bi pač bila cesta od Sv. Kunigunde v Zreče.

Celljski okraj.

o Iz sodne dvorane. Valovi razburjenosti pri zadnjih deželnozborskih volitvah se še niso pomirili in postajajo zlasti za celjsko našo liberalno stranko vedno bolj občutljivi. Dne 2. t. m. stal je pred okrožnim sodiščem v Celju g. Martin Brišnik, penzionirani šolski vodja od sv. Roka na Sotli, obtožen zaradi nepostavne agitacije pred volitvijo dne 17. maja t. l. Obsojen je bil na tri mesece zapora in 50 K stroškov. (Kakor razvidno iz naših zapiskov, dobil je taktat g. Berlzig pri Sv. Roku celih 9 glasov. Op. ured.)

c Celje. Na osemrazredni zasebni dekliški šoli šolskih sester v Celju s pravico javnosti bode zapisanje za učenke dne 12., 13. in 14. t. m. Vzamejo se tudi učenke na hrano in stanovanje.

c Pozor, slovenski stariši iz Celjske okolice! Ze veliko let dajejo slov. stariši iz Celjske okolice svoje otroke v nemške šole. Marsikateri jih že dajo v 1. razred nemške šole. (To se pravi otroke poneumniti. Otrok trpi veliko škodo, ne bo nič iz njega. Nemški učitelj mu ne bo spregovoril ne ene slovenske besede. Učitelj ga prezira in tudi učenci ga zmerjajo, da je windischer trotel. Ali si bote, slov. stariši, dali svoje otroke tako ozmerjati? Zdaj vam kak nemški gospod ali gospa, pri katerih kaj kupujete ali prodajate, prigrvarja, naj bi dali otroka v nemško šolo, češ: nemški bo znal in po zimi bo toplo juho dobil. Mislite slov. stariši, da jim je res kaj za vašega otroka? Ne briga se, da bi se kaj naučil, le vesel je, da je vjel enega Slovenca, ki bo še enkrat nemškutar če ne kaj hujšega. Ako hočete svojim otrokom dobro, ako jih hočete res osrečiti, dajte jih v slovenske šole. Pamet že pravi, da se mora otrok v tistem jeziku učiti, katerega razume. Slovenski otrok je za slovensko šolo!

c Laški trg. Zopet se bliža čas, ko bode mladina morala v šolo. Pri nas imamo dve šoli, namreč slovensko letos že petrazredno, na kateri se poučuje v slovenskem in nemškem jeziku, in nemško trško šolo, katera je prava mučilnica za slovenske otroke. Nič bi ne rekli, ako bi hodili v to nemško šolo le nemških starišev otroci, katerih bi pa lahko našli na prste, ampak žalostno je to, da je tudi veliko slovenskih kmečkih starišev tako kratkovidnih, da silijo svoje otroke v ponemčevalno šolo. Taki stariši pač nimajo nobenega srca za svoje otroke. Le pomislite, ako bi vas poslal v kako francosko šolo, ki bo učitelja ne razumeli popolnoma nič, kako bi vam bilo dolg čas! In, ali bi se naučili kaj? — Nič!! Ravno tako godi se tudi otrokom, ko se jih muči takoj od začetka z nemščino, katere ne razumejo. Res je, več jezikov znaš, več veljaš in nismo zoper to, ako kdo zna nemški. Pa najpoprej uči se v tistem jeziku, v katerem te je mamica učila izgovarjati prve besede in na podlagi tega se šele uči drugih jezikov. In to se zgodi pri nas v petrazredni slovenski (utrakvistični) šoli. Otrok, ki bo hodil redno v to šolo, znal bo nazadnje dobro oboje, nemško in slovensko, in povsod mu bode odprta pot v svet. Zato pa stariši pozor, kam boste peljali svoje otroke prvi dan v šolo.

c Novacerkev. Dne 29. avgusta je umrla tukaj gospa Ivana Jamnik. Rajnka je bila zelo spoštovana in vzor krščanske žene. N. v m. p.!

c St. Vid pri Grobelnem. Cenjeni G. F. kmet in slaven dopisnik „Narodnega Lista“ v št. 38., ki sedi na zaželjenem županskem stoleu, kakor sam o sebi praviš. Res je, da nikogar ne briga, če si tudi samega sebe volil pri županovi volitvi, vendar, kako moreš potem drugemu, ki ni samega sebe volil, očitati, da se mu sline čede po županski časti? Briga pa vse občane in tembolj odbornike, da se županova volitev vrši pravilno in postavno. To pa se zadnjič pa krivdi tvojih pristašev ni zgodilo, zato je moralo glavarstvo volitev razveljaviti. Verjamem ti tudi, da so se ti včasih misli zavrtle že tako daleč, da si hotel odložiti županstvo. No, če večja nesreča ne bo St. Vidčanov nikdar zadela, potem so lahko veseli. O tem pa, koliko sva midva dobrega storila za občino, imajo pravico soditi drugi, ki ob koncu vsakega leta vidijo v knjigah, koliko je vsak izmed naju prejel plačila iz občinske blagajne za svoje poslovanje v občinsko korist. Kar se nadalje tiče nepodpisanih pisem, ali kakor ti praviš bolj učeno, „anonimnih“ pisem za župnijski urad, **dobih od mene 1000 K (beri tisoč kron), ako mi dokažeš, da se je to zgodilo po moji roki ali po mojem vedenju.** Kaj ne, dober zaslužek v kratkem času? Potrudi se! Groziš mi slednjič tudi s sodnijo. Dobro! Nimam se je kaj bati! Jaz nisem napadal, ampak le na napad odgovarjal, kar bom tudi vselej storil, kadar se mi bode zdelo vredno in potrebno. Val. Metličar.

c Gomilsko. Tukaj se vrši v nedeljo, dne 12. septembra ob 4. uri popoldne pod Vovkovim kozolcem veliko javno zborovanje glede železnice Polzela — Motnik — Kamnik. Poročalka bodo: načelnik okrajnega zastopa vranskega ter železniškega odbora Franc Zdolšek, drž. in dež. poslanec dr. Ivan Benkovič in deželni poslanec Terglav.

c Birmovanje v Gornjegrajskem dekanatu se je vršilo od 28. avgusta do 5. septembra t. l. Mil. knezoškofo so se dne 28. avgusta popoldne pripeljali čez Celje na Rečičko postajo ter se od tam podali naprej v Mozirje. Tam je bilo dne 29. avgusta birmancev 362, drugi dan v Nazarju 154, dne 31. avgusta pa v Rečici 411. Na Ljubnem so nadpastir dne 1. septembra posvetili nov glavni oltar ondotne župnijske cerkve, katerega je izdelal kamnoseški mojster Ivan Vurnik v Radovljici, in kateri povsem odgovarja, kakor so prevz. posvetitelj v nagovoru povdarjali, tozadevnim cerkvenim predpisom. Oltar s podobama Srca Jezusovega in Marijinega in s krasnimi tabernakeljskimi vrticami, stane 8914 K, h kateri svoti so nad 800 K prispevali ljubenski rojaki, živeči v Ameriki. Obenem je bila pri stranskem oltarju blagoslovljena nova slika Rožniveenske kraljice, katero je izdelal ljubljanski slikar Anton Jebračin. Dne 2. septembra je prejele istotam 364 otrok zakrament sv. birme. Dne 3. septembra je bilo v Lučah, kjer je več otrok z gorečimi svečami v rokah pristopilo k prve-

mu sv. obhajilu, birmancev 357, dne 4. septembra pri Sv. Frančišku 154 in dne 5. septembra v Gornjemgradu 466. Cela gornjegrajska dekanija je štela 2268 birmancev. — Kakor v Mozirju, kjer je poleg duhovščine, šolske mladine in nepregledne množice ljudstva prevzvišenega kneza pozdravil vodja ondotne polit. ekspoziture dr. Pavel Hohl, župan Jos. Goričar in drugi odlični tržani, je bil sprejem nadpastirja v vseh župnijah, katere so obiskali, veličasten in priščen. Slavolok se je vrstil za slavolokom, ne le v bližini cerkev, marveč tudi med potom, zlasti n. pr. ob cesti iz Rečice skozi St. Janž in Okonino do Ljubnega. Postavljene so bile cele vrste zelenih drevesc in visokih mlajev, prepletanih z vencji in s cvetjem. Večerne serenade pevskih in tamburaških zborov, bakljade veteranskin in gasilnih društev, streljanje iz topičev, zastave na hišah, so naznanjale radost vernega ljudstva nad prihodom nadpastirja in vdanost do svete cerkve. Pazljivost in splošna ginjenost, s katero so verniki poslušali besedo božjo iz ust naslednika apostolov, je razodevala njih živo vero in srčno pobožnost; o njih rahločutni ljubezni do nadpastirja pa so pričale solze pri slovesu in gnječa okrog odhajajočega kneza, kakor n. pr. v Lučah in pri Sv. Frančišku. — Zahvalna pesem Te Deum laudamus, katero so mil. knez v veličastni Gornjegrajski cerkvi po končanem birmovanju in po odmoljenih litanijah presv. Srca Jezusovega zapeli v spomin 50-letnice premeščenja lavantinskega škofijskega sedeža od St. Andraža v Maribor, je obenem dostojno zaključila birmanske svečanosti v lepem gornjegrajskem dekanatu.

c Iz Dramelj. Napredni mladenič pripoveduje v „Narodnem Listu“ 2. septembra, da sem ga v svojem stanovanju psoval ter dvomi, če imam sploh kaj olike. Stirinajst dni pred tem dopisom dolži „Slovenski Narod“, „Narodni Dnevnik“ in „Narodni List“ misionarje in mene, da se v svojih pridigah imenujemo „Bog na zemlji“. — K prvemu dopisu opominim: Vse svoje farane imam iz srca rad. Namenjen sem vedno vsakega v svojem stanovanju in kjersibodi sprejeti uljudno, brez psovanja. Ne spominim se, da bi proti temu svojemu namenu bil še kedaj katerega mladeniča razžalil. Ako se je pa to vendar zgodilo, se naj dotični mladenič podpiše ter pojasni čas in besede mojega psovanja, ali pa naj pride s pričami k meni, da popravim svojo pregreho. — Oliko mi odrekuje. Kje naj dobim učenika za njo? Ali je morebiti ravno napredni mladenič zmožen, me jo učiti? Olikan mladenič, podložen faran ne da svojih staršev in duhovnega očeta v časnik brž, ko se mu kaj zgodi. Skušajte meveč dokazati, da je nedolžen ter da se mu godi krivica. O tem govori najprvo med štirimi očmi z župnikom, potem pred pričami z njim tako, da se vse poravnava doma, mirno, prijateljsko. Tega pa ne pozna napredni mladenič. Mladenič je še, ne oče, ne gospodar, ne kak visok gospod, ne šolan človek, in vendar bi mu župnik ne smel nič zapovedovati! In ako mu kaj zapove proti njegovi volji, ne pozna po njegovih mislih nobene olike, in hajdi z njim v časnik. Napredni mladenič je slab učenik za oliko. So li drugi dosedanji dopisniki liberalnih časnikov in uredniki boljši učeniki za njo? Sodimo jih po njihovem ravnanju. Eden izmed njih me je v „Narodnem Listu“ po zimi primerjal oslu in psu. Drugi je 7. maja v pričlo ljudi pred mene pljunil in me zmerjal. Trejni mi podtika 15. julija v „Narodnem Listu“ vedne tožbe in obrekovanje. Urednik jih ni zavrnil. Ali se naj pri teh ljudeh učim olike? Napredni mladenič izprevidi menda, da bi bilo boljše, če bi se ne bil oglasil. — Drugi liberalni dopis je kvanta. Duhovniki spominjamo zasramovalce našega stanu lastnih Kristusovih besed, da, kdor zaničuje duhovnike, zaničuje njega, Kristusa Boga. Nikdar pa ne učimo nespametnih besed, da smo „Bog na zemlji“. Samo namestniki Njegovi smo. Fr. Ogrizek, župnik.

Brežiški okraj.

b Brežice. „Kaj vam je ljubše: dragonec, sokol ali žandar?“ tako nas poprašuje naše okrajno glavarstvo ter nam da priliko, si tudi vse ogledati. Lani oktobra je poklicalo nenadoma pehoto in dragonec, ki so morali obkoliti „nemški dom“ tako, da so ga njihovi konji s svojimi zadnicami podpirali, če bi ga hoteli Slovenci morda porušiti. Slovencem pa tako modra misel ni padla na glavo, ampak so samo z začudenjem gledali ta p. kr. teater. Zadnjo nedeljo ob sokolovi slavnosti pa je zopet sto prožnikov moralo prevzeti nalogo vojaških konjev ter braniti nemško trdnjavo pred sokoli in Slovenci, ki so — v Narodnem domu gledali telovadbo ter se zabavali. Naše ljudstvo v okolici se je za prireditve razmeroma malo zmenilo, a ravno četa orožnikov jih je nanje opozorila ter vzbudila v marsikaterem srcu opravičen gnjev; kajti jasno je vendar kakor solnčni svet, da take priprave morajo naše mirno ljudstvo razburiti, da ga izzivajo ter ga šele prav opozarjajo na vso nemškutarstvo predrznost, za katero se je sicer doslej, žal, premalo zmenilo. In ravno okrajno glavarstvo, ki bi naj skrbelo za mir in složno življenje vseh prebivalcev, mora povzročati ta drzna izzivanja! Sicer se bomo pa morali z njim enkrat resno pomeniti, kdo bo plačeval stroške za te športe, da kličejo nad naše še premirno ljubno ljudstvo vojake in žandarje! Memmo namreč, da se to ne sme plačevati z denarjem itak dovolj izžemanega ljudstva, ampak naj si to zabavo plačajo dotični uradniki gla-

varstva sami, ki si ob svojem „ogromnem“ delu nalagajo še to — zabavo!

b **Zdole** pri Brežicah. Dne 31. avgusta je bila volitev župana. Enoglasno je bil izvoljen že osmo-krat, Martin Pajdaš. Občinski svetovalci so ostali vsi stari. V tukajšnjem občinskem zastopu so vsi pristaši Kmečke zveze. Naši zdolski nemškutarji pretakajo grenke solze vsled letošnjih občinskih volitev. Izneveril se nam je Jože Habinc, posestnik in krčmar v Kostrajniku pod gorico, ki je bil prej pristaša Slovenske kmečke zveze, pri letošnjih občinskih volitvah pa je agitiral za zdolske nemškutarje. Moža si bomo dobro zapomnili.

b **Podsreda**. Že pet mesecev bruha liberalna stranka v Podsredni ogenj in žveplo na č. g. župnika, kaplana, kat. izobraževalno društvo in na vsakega, ki se drži svojega katoliškega prepričanja in noče slepih miši loviti ali pa celo za nje v ogenj po kostanj segati. Menite li liberalci, da ne slutimo vaših srčnih želj? Francoska in zadnji barcelonski dogodki nam dovolj glasno kličejo: čujte in delajte, dokler še ni prepozno! Kar pa predzadnji „Narodni List“ št. 38, oziroma njegov dopisnik iz Podsrede piše, je pa naravnost nesramno. Grozno slab list, ki tako ostudne članke sprejema. Najprvo objokuje rajnega naučitelja Sketa. Jaz te pa vprašam, kje je pri tebi cpaziti njegovih naukov in zgledov? Dopis od osata pa naše liberalce popolnoma razkrinka, sedaj se šele prav spoznamo. Obrekovati, lagati, zasramovati duhovnika, to vam je že vsakdanje. V tem dopisu že mora trpeti križ, očenaš, sv. Duh in evangelij zasmeševanje. Od križa do presvetega Rešnjega Telesa pa ni daleč. Razumi, kdor hočeš! V tretjem dopisu ostudni dopisnik najpogostje obrekuje našega ob-že spoštovanega in priljubljenega gospoda kaplana z besedami, katerih bi se vsak pošten človek sramoval. Dopisnik, tisti top, ki ga na č. g. Bartelna namerjaš, bo tebe samega zadel. Pomisli malo nazaj! V četrem dopisu se norčuješ z rožnega venca in mašnih knjig. Sedaj razumem, zakaj neki liberalni pervak pri šolski maši namesto rožnega venca, žuli gumb na suknji. Kar pa zadeva Terezijo Vuk, za katero se liberalci posebno origajo, bodi javno pribito, da nikdo ne ve, da bi bila kedaj tretjerednica in Marijina družbenica, katere v Podsredni celo ni, nikdo še je ni videl v izobraževalnem društvu, torej ni „klerikalka“. Tisti pa, ki je kriv, da je postala nesrečna, ni noben klerikalec, pač pa zelo vnet liberalec z vso svojo hišo. Ako kdo hoče, postrežem z imenom. Zato dopisnik „Narodnega Lista“, le primi se za svoj nos! Vse druge oslarije „Narodnega Lista“ in Narodnega Dnevnika prezrem s pomilovanjem.

Iz drugih slovanskih dežel.

† **Iz Gladbecka** v Nemčiji se nam poroča: V nedeljo, dne 15. avgusta, in v ponedeljek smo Slovenci tukaj v Rheinland-u in Westfalen-u imeli slovesnost, kakoršne Slovenci v Nemčiji še niso doživeli.

Kakor vsako leto, tako so se tudi letos na Hambornu pod vodstvom g. rektorja Küster, ki sicer ni slovenski rojak, a vendar zna prav dobro slovenski, zbrali Slovenci, da gredo na najslavesnejšo pot božjo v Nemčiji — Kevelaer — počastiti kevelarsko Mater božjo in sicer letos v spremstvu premiloga g. knezoškofa ljubljanskega. K hambornskim Slovencem so se pridružili tudi Slovenci iz drugih krajev Nemčije, med katerimi smo bili tudi mi iz Gladbecka (Westfalen) Ker nam Slovencem iz Gladbecka ni bilo mogoče priti o pravem času do hambornskega slovenskega romarskega vlaka, smo se peljali po bližnji železnici kar naravnost na Kevelaer, tako, da smo bili poprej tam kakor romarski slovenski vlak. Na kolodvoru smo čakali, okoli 10. ure pa pridrdra vlak s Slovenci in prem. g. knezoškofom, kakor tudi z g. rektorjem in dvema drugima slovenskima duhovnikoma. V lepi procesiji, s krasnimi zastavami smo šli sedaj združeni najprvo v župnijsko cerkev, v kateri smo slišali prvokrat na tujem tako daleč od slovenske zemlje prem. g. knezoškofa v milem slovenskem jeziku pridigovati. Že navzočnost prem. g. knezoškofa nas je gnala, tem bolj pa njih prelepa pridiga in marsikatero oko je bilo solzno veselja. Iz župnijske cerkve smo šli potem mimo in okoli milostne kapelice v romarsko cerkev prečastite Device Marije, kjer smo dobili blagoslov in se potem razšli vsak na svoje stanovanje, da smo se nekoliko okrepčali. Na potu do kolodvora do romarske cerkve so nas ljudje začudeno gledali, ker morda še nikoli niso videli procesije s škofom, kakor je bila naša. Bilo nas je blizu 1000. Korakali sme 2 in 2 skupaj, v eredi med nami priprostimi slovenskimi delavci pa prem. g. knezoškof z veselja sijajočim obrazom blagoslavljajoč cele množice ljudi, ki so klečali ob cesti. Nemcem se je nastop našega prem. g. knezoškofa zelo dopadel. Vedno so nas spraševali, kdo smo in od kod so ta tako prijazni škof. Mi smo jim s ponosom odgovarjali, da smo Slovenci in da so škof naš slovenski knezoškof, kateri se niso ustrašili nobenega truda, da nam pomagajo olepšati slavnost na čast Devici Mariji. Popoldne smo se ob 1/3. uri pri milostni kapelici zopet zbrali, da se udeležimo kriševga pota na prostem, katerega je glasno bral č. g. rektor. Prem. g. knezoškof so nas sopesi spremljali in pri 12. postaji pod takozvanim velikim drevesom tako lepo pridigovali o Jezusu na križu in njegovi žalostni Materi, da je moralo srce vsakega prečuniti. Ginjeni smo šli potem naprej do milostne kapelice. Po križevem potu so prem. g. knezoškof in drugi duhovniki spovedovali, dokler je bilo kaj ljudi. Naj bodo omenjeno, da je bilo ta dan na tem milosti bogatem kraju 12 procesij s skupno približno 10000 ljudi. Zvečer od 8. do 11. ure smo mi, kakor tudi druge procesije, po svoje prepevali lepe slo-

venske pesmi na čast Devici Mariji z balončki v rokah. Pogled na prostor pri milostni kapelici je pokazal prizor tako lep, da se ne da popisati. Blizu 10000 ljudi raznih narodov in stanov je hedilo v procesijah moleč in prepevajoč z balončki raznih barv, razne velikosti in razne oblike. Kamor je pogledalo veselo oko, povsod še lepši prizor. Srce se je nehote radovalo, ko se je zavedelo, da vse to veselo petje, vsa ta goreča molitev in vse te prekrasne lučice so le zato, da se s tem časti Devica Marija. V ponedeljek zjutraj ob 1/2.6 uri smo pri sv. maši, katero so darovali pred. g. knezoškof in pri kateri so zopet pridigovali, iz njih rok prejeli skupno sv. obhajilo. Ob 1/2.9. uri smo se zopet združili pri milostni kapelici za odhod. Lepe pesmi prepevajoč smo se v procesiji podali na kolodvor. Zopet so ljudje trumoma klečali ob cesti, da prejmejo škofovski blagoslov. Na kolodvoru je že čakal poseben vlak, kateri romarje takoj odpelje nazaj na Hamborn. — To torej je bila slovesnost, kakoršne Slovenci v Nemčiji še niso doživeli. Pokazali smo pa, da so Slovenci tudi na tujem še verni kristjani, ki vedo ceniti češčenje Marije. Ta slovesnost nam je nepozabljiva in naše srce nam velela, da se najtopleje zahvalimo vsem tistim, ki so se posebno trudili za prekrasen izid te slovesnosti. Na prvem mestu se zahvalujemo prem. g. knezoškofu ljubljanskemu, ki se niso ustrašili ne daljave ne nobenega drugega truda, da so povišali s prelepimi pridigami češčenje Device Marije. Prisrčna zahvala pa tudi č. g. rektorju Küster in slovenskima duhovnikoma za njih bistroumno delovanje in njih trud. Vsem drugim Slovencem pa kličemo: Le tako naprej!

Slovenski romarji iz Gladbecka.

Vestnik mladinske organizacije.

Mladeniški shod — Orli — v Kostrivnici. Zadojo nedeljo se je zbralo pod plaščem čenstohovske M. B. veliko število mladeničev, navdušenih za vse lepo in dobro. V cerkvenem govoru je pred. gosp. župnik Gomilšek položil mladeničem mnogo plemenitih naukov v mlada srca, in upati je, da bo vsak navzočih mladeničev tudi živel po teh naukih. Popoldansko zborovanje se je pričelo z javno telovadbo mariborskega Orla, kateri je tudi priletel iz Maribora na ta krasen shod. Ljudje so se divili lepemu nastopu šilih Orlov ter dajali duška svojemu navdušenju z burnim ploskanjem in „Živio“ kliči. Po telovadbi pa nas je vzprejel bližnji okrašen kozolec pod svoje okrilje, a je bil veliko premajhen. Velika množica mladeničev, pa tudi mož, žen in deklet se je zbralo okoli kozoleca, ki so pazno poslušali razne govore in deklamacije. Vodil je shod č. g. župnik Gomilšek, ki je najprej pojasnil pomen teh shodov ter oddal besedo visokošolcu Arnšku. Za svobodo in napredek se morajo boriti naše mlade čete in zato v boj! Abiturijent Rezman prinaša pozdrave S. D. Z. ter v lepem govoru vsem mladeničem dve lastnosti posebno priporoča, to so jasnost in odločnost. Jasnosti še treba vsemu našemu delu in z odločnim nastopom bomo premagali vse, tudi najhujše ovire. V imenu „Orla“ je pozdravil načelnik Šiška, ter vabil mladeniče, da si tudi oni po svojih župnijah osnujejo podobna društva. Nato so se vrstili govori in deklamacije mladeničev iz raznih župnij. Ne moremo vseh govorov dobesedno objaviti. Zavzeli bi nam preveč prostora. Naj navedemo samo imena. V imenu kostrivniške Mar. družbe Franc Ogrizek, kostrivniškega bralnega društva Jak. Ogrizek, Gobec iz Sladke gore, Polanec iz Poljčan, Turin iz Studenic, Zidar iz Šmarja, Vehovar v imenu graškega „Kressa“, Hajšek iz Rogateca, Turk iz Šmarja, Fajz iz Šmarja, Dobeik iz Sladke gore, Strašek od Sv. Heme, Brglez iz Makol, Smole iz Zibike, Drogenik Jernej o alkoholu, Gobec Anton o kmetiskem domu, Andrič Jožef: Naš čolnič otmimo. V imenu Z. S. M. je govoril nje tajnik, ki je posebno povdarjal, da mora mladeniški ponos vladati v naših vrstah, iz katerih naj izhajajo možje, pravi možje, kateri ne prodajo svojega prepričanja za sklado leče. Po zborovanju je sladkogorski g. kaplan Simone imel v cerkvi sklepno besedo, nato pa je bil razhod mladeničev na svoje domove. Lep je bil ta shod in Bog daj še mnogo takih.

Gomilško. Mladinska organizacija, ki se širi po vsej Slovenski, je dobila tudi pri nas zopet svojo moč. Ustanovili smo si namreč s pomočjo načelnika trboveljskih „Orlov“ g. Černeta tukaj svoj lastni telovadni odsek „Orla“, h kateremu je takoj pristopilo 17 vrlih gomilških fantov. Bog daj, da bi jim sledilo vedno več. Odbor „Orla“ se je takole sestavil: Predsednik č. g. Grobelšek, podpredsednik mladenič Anton Rančigaj, načelnik mladenič Maks Cukala, tajnik mladenič Anton Verant, tajnikov namestnik mladenič Ivan Orožen, blagajnik mladenič Viktor Cukala, in odbor-nika Franc Čulk in Ivan Baš. Že mladeniči v odboru so

nam priča, da bo telovadni odsek dobro vršil svojo dolžnost. Samo da bi mu bili tudi merodajni krogi naklonjeni. Res, da je vsak začetek težek. Tudi nasprotnikov nam ne manjka. Vendar se naj tega nihče ne ustraši. Bratje Orli! Oklepajmo se z veseljem našega novega telovadnega odseka, pokažimo s pridnostjo in vstrajnostjo, kaj zmoremo. Ne smemo pa biti zadovoljni samo s tem, da zabavamo pridno k vajam, ampak prizadevati si moramo, da se naše število še poveča. Prigovarjajmo svojim tovarišem in prijateljem, da stopijo v naše vrste. Ne brigajmo se za različno zasmehovanje in obrekovanje. Kajti to ni pogum, ampak zagrizenost in strahopetnost. Mi pa, dragi bratje, vstrajajmo na naši poti in bodimo res pravi planinski sokoli, tako zdravi, tako bistri in tako bojeviti. Ni dvoma, da bo naš novi telovadni odsek krepko prospeval in zbiral pod svojim okriljem pošteno, zavedno in navdušeno slovensko mladino. Zatorej bratje „Orli“ kvišku srca! Na zdar!

Sv. Peter pod Sv. gorami. V nedeljo dne 12. septembra se vrši na Sv. gorah pri Sv. Petru mladeniški shod. Cerkevni govor bo imel g. državni in deželni poslanec dr. Korošec. Na zborovanju govori-ta državni poslanec dr. Korošec in predsednik Z. S. M. Žebot. Udeleži se zborovanja tudi g. deželni poslanec dr. Jankovič. Mladeniči vsega kozjanskega in sosednjega brežiškega okraja, pridite v največjem številu na shod.

Mladeniški shod v Slov. Bistrici bo v nedeljo dne 12. septembra. Dopoldne sv. maša v podružnici sv. Jožefa, popoldne ob 2. uri zborovanje.

Marijanske družbe. III. splošni shod se je vršil na Dunaju v nedeljo dne 5. septembra ob velikanski tudeleži. Procesije same se je udeležilo 1975 moških in 2708 deklet z društvenimi znamenji, skupno 90 družb. Kaj takega Dunaj malokdaj vidi, posebno navzočih toliko svetnih in cerkvenih dostojanstvenikov. Zborovanja se je udeležilo večškofov, predsedoval je grof Franc Walterskirchen. Prihodnjo zborovanje marijanskih družb bo v Solnogradu.

Najnovejše novice.

Istrski deželni zbor se bo sešel 15. t. m. ter bo deloval šest tednov.

Ogrski ministrski predsednik Wekerle bo podal ostavko 21. t. m., še predno se sestane ogrski državni zbor.

Iz pošte. Poštai nadoficijal Ferdinand Stolla v Mariboru je stopil v stalni pokoj.

Sv. Bolfenk v Slov. goricah. Pri nas smo ustanovili Kmečko hranilnico in posojilnico za župnije Sv. Bolfenk, Sv. Urban, Sv. Rupert in Sv. Andraž. Posojilnica začne poslovati v nedeljo dne 19. t. m. Po večernicah se vrši zborovanje, na katerem bo govoril zastopnik Zadrugne Zveze o pomenu in koristi Kmečkih posojilnic, takoj na to se začne uradovanje. Kot člani morejo pristopiti k posojilnici ter dobiti posojila posestniki, ki prebivajo ali imajo posestvo v župnijah Sv. Bolfenk, Sv. Urban, Sv. Andraž in Sv. Rupert. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, bodisi da je član posojilnice ali ne. Kmetje, poslužujte se v vsakem oziru domače Kmečke posojilnice!

V pomožni sklad

za poškodovance po toči v ormoškem, ptujskem in sosednih okrajih so darovali sledeči p. n. gg.:

Zadnji izkaz	K 4547-31
Anton Lekše, mizar v Mozirju, zbirko Mozirčanov	45-70
Schweiger, dekan v Leskovcu	10—
Omizje žup. I. Frangež v Sv. Marjeti ob Pesnici, o priliki petdesetletnega godovanja	33—
Mat. Zemljčič, žup. v Sv. Jurju ob Pesnici, svoj in župljanov dar	50—
R. Marzidovšek, vojni kurat v Gorici	10—
Jurij Pleunik v Virštajnu pri Podčetrtku	2—
Mestna župnija Ptuj	55—
Župni urad Svečina, po žup. Vidu Jančkovič	51-56
Nadžupni urad Sv. Križ tik Slatine	135—
Evald Vračko, župnik, dar šentiljskih župljanov	70—
O. Blaž Seme, benediktinec v Marijinem Celju	10—
Iv. Jurančič, čebel. podučitelj v Andrencih	2—

skupaj K 5021-57

Vsem darovalcem se v imenu ponesrečencev zahvaljuje in novim prav toplo priporoča

Jožef Ozmeo,
župnik in deželni poslanec

Letnik

naše „**Družinske pratike**“ je ravnokar izšel in se dobiva skoro po vseh trgovinah, na debelo pa v Ljubljani: v „Katoliški bukvarni“, prodajalni „Katol. tisk. društva“, dalje v trgovinah Ant. Krisper, Vaso Petričič in Iv. Korencan, v Trstu: prodajalna „Kat. tisk. društva“, v Mariboru: Tiskarna sv. Cirila.

Cena komadu 24 vin, po pošti 10 vin. več. Zahtevajte jo povsod in ne dajte si vsiljevati drugih pratik!

Listnica uredništva.

Pedarseda: Smo že prej dobili od druge strani enak dopis. — Ptuj, Kenjice: Za to številko prepozno. Pride prihodnjik. —

Hiša št. 31 in 34 z velikim vrtom v Slov. Bistrici: V Varožu pri Makolah velika vodna moč.

Se pod ugodnimi pogoji, plačilo na več letnih obrokov, proda. Več se izve pri Anton Beleču v ŠT. VIDU nad Ljubljano.